

Væsen saa forskelligartede, at det at ville tvinge dem indenfor de samme Mure og den samme arkitektoniske Ramme, kun vil medføre, at begge Formaal blive utilfredsstillende løste. Naar man skiller de to Ting ad, saaledes at Arkitekten faar Frihed til at kunne ordne saavel det ene som det andet paa den Maade og efter den Plan, som er den heldigste, naar Hensynet til Bygningen bliver det afgørende, vil man naa noget langt mere tilfredsstillende. Det er det samme Standpunkt, som Ministeren udtalte i Motiverne til Forslaget; det er altsaa saa klart og tydeligt, som nogen vil forlange, den Gang blevet udtalt af den Regering, som forelagde Forslaget, og paa Grundlag af hvis Motivering det gennemførtes, at en Ordning som denne skulde man absolut ikke have, men derimod den samme Ordning, som vor Gruppe staar paa: 2 relativt selvstændige Led af et fælles Komplex.

Hovedindvendingen mod den Thorvald Jørgensenske Plan er og bliver den, at Slot og Rigsdagsbygning glide saa ganske umærkeligt over i hinanden. Naar vi i Udvalget have skullet tydeliggøre for hverandre, hvad det egentlig var, Rigsdagen fik, og hvad Kongemagten fik, saa har Façadens arkitektoniske Karakter der, hvor Institutionerne mødes i Hovedfaçaden, aldeles ikke kunnet give os nogen som helst Vejledning. Vi have maattet sætte en Blyantsstreg eller en Negl eller sligt, for at betegne, hvor det ene hører op og det andet begynder. Der er ikke det Menneske til, der kan se det i selve Bygningens Anordning. Dermed er det hele dømt, hvis man da vil fastholde det, der tidligere altid har været Meningen i Rigsdagen, at Rigsdagsbygningen skulde have sit Præg og Kongemagtens Lokaler deres Præg. Udvalgets Ændringer give ingen virkelig Forbedring i dette Forhold. Nu som før bliver Fløjen ud mod den snævre Kavalergaard Rigsdagens egentlige Bolig. Som sagt, Rigsdagen faar ganske vist et Vinduesfag mere ud mod Slotspladsen, jeg tror 8 Alen mere. Det er et noget vildledende Udtryk, der benyttes i det ærede Flertals Ændringsforslag, naar der staar, at Rigsdagens Lokaler udvides til Midterpartiet. Det kan naturligvis nok forsvares paa en vis Maade, at der sigtes til den tidligere Plans Midterparti. Men det faktiske Forhold er det, at man derved let faar det Indtryk, at Rigsdagen faar herved Halvdelen og Kongemagten den anden Halvdelen, medens det faktiske Forhold er det, at kun 67 Alen af hele den 180 Alen

lange Façade skal være til Rigsdagen og hele Resten til Slottet. Det er altsaa meget langt fra, at det er en lige Deling. Vi fastholde fremdeles, at denne Sammenblanding af Slot og Rigsdag, hvor Rigsdagen er henvist til en Trediedel af Façaden mod Slotspladsen og i øvrigt i alt væsentlig til Fløjen mod Kavalergaarden, er uværdig for Rigsdagen, og man vil ikke finde noget tilsvarende i andre Lande.

Ændringen om, at Rigsdagen skal have Indgang ad Hovedportalen gennem en Del af det for Hofholdningen forbeholdte Parti af Bygningen, hvor Tronsalen findes — der skal formodentlig her være en Trappe, der gaar op til Rigsdagen — er efter min Mening aldeles ikke nogen Forbedring. Det understreger kun yderligere den uheldige Sammenblanding af Slot og Rigsdagsbygning, og det vil være til Genebaade for dem, der skulle benytte Opgangen til Slottet, og for dem, der skulle benytte den til Rigsdagen. Med Hensyn til Færdselslinierne gentager jeg, at der heller ikke her er opnaaet nogen virkelig Forbedring. Der er opnaaet nogle Tilsagn, som i alt væsentlig ere de samme, som Ministeren gav ved første Behandling, men noget bestemt og klart om, hvordan Forholdene skulle ordnes, foreligger der ikke.

En ny Konkurrence er efter min Mening det ene rette. Jeg vil derfor tilraade at stemme for det Forslag, der er fremsat af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) og det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier) om en ny Skitsekonkurrence. Jeg har ikke selv villet stille noget Forslag i saa Henseende, fordi jeg i Grunden ansaa Sagen for paa Forhaand afgjort, men det rammer i alt væsentligt det samme, som jeg har ønsket, naar de foreslaa en ny Skitsekonkurrence. Derfor maa jeg tilraade mine Meningsfæller at stemme derfor, stemme derfor som en Udtalelse i Princippet — Enkelthederne ere her forholdsvis underordnede — og som en Tilkendegivelse af, at vi ønske denne Sag overvejet paa ny. En Opsættelse betyder intet i Forhold til Opgavens Storhed, og som vi vide, er der saa mange andre store Lovgivningsopgaver, hvor vi maa vente baade et og to Aar, ja maaske mere. Det gælder baade Toldreformen, Retsreformen, Forslaget om den kommunale Valgret og mange andre store Opgaver, og det er da vel heller ingen Ulykke, at denne Opgave venter et Aar, saa meget mere som det er sikkert, at en ny Konkurrence paa Grundlag af den indgaaende Drøftelse, der nu